

"VIỆC NHỎ KHÔNG MUỐN LÀM, VIỆC LỚN LÀM KHÔNG NÓI"

Nhận được điện-thoại và bức thư dài của AH NGUYỄN XUÂN HIẾU, và chưa hết mừng được tin cõi-nhân thì đã phải suy-nghĩ nhiều về việc AH yêu-cầu ký tên vào thủ-kêu-gọi các AHCC vận-động thành-lập "VIỆN NGHIÊN-CỨU PHÁT-TRIỂN VIỆT-NAM" chuẩn-bị để "XÂY-DỰNG MỘT XÃ-HỘI VIỆT-NAM TIỀN-BỘ VÀ GIÀU-MẠNH". Đọc đến đoạn cuối bức-thư: "...nay tinh-hình đã có vẽ thúc-bách, nếu ta chưa tinh-thức hoạt-động thì còn đợi đến lúc nào ? Từ Cộng-Hòa Xã-Hội Chủ-Nghiã Việt-Nam mà đổi được thành "Việt-Nam Cộng-Hòa (Độc-Lập, Tự-Do, Hạnh-Phúc) thì phải qua nhiều chặng thay đổi tùy theo ý-thức quát-công và hoạt-động tích-cực trường-kỳ hy-sinh của dân-chúng. Làm gì có chuyện bất-chiên tự-nhiên thành ? Đợi sung rụng thì khó quá !...".

Tôi thì không đợi sung rụng và cũng không buồn đi hái sung nữa vì đã già rồi, trải qua bao nhiêu chấn đương "cười ra nước mắt" cho nên hết nhuệ-khi (tuy chưa hết xiú-oách !). Mỗi lần nghe nói đến những việc to-lớn thì cảm thấy buồn buồn duỗi-duỗi, nghĩ đến bài thơ " ĐĨ GIÀ ĐI TU " của cụ TÔN-THO-TƯỞNG :

"Chày kinh gióng tinh giác Vu-San,
Ngó lai mái tóc nứa tráng văng..."

Rất nể anh Hiếu nhưng tôi sẽ không ký vào thủ-kêu-gọi. Không có lý-do gì chính-đáng để không ký chí-vài suy-nghĩ vẫn-vô !

Lúc tôi mới ra làm việc ở Pháp, "ngựa non húu đá" thích ký lầm, nhất là các bản vẽ mà tự cho là kỹ-công của mình. Một ông bạn già đồng-nghiệp có lời khuyên rất chí-lý :" Đừng ham ký, để cho chef ký, đó là công-việc của họ. Tao khuyên mày nên làm như tao: từ lúc ra đời tao chỉ ký chéque lanh-tiền mà thôi ngoại ra không ký gì hết. Một lần là đại ký tờ hôn-thú ở Tòa Đô-Chánh lanh-án chung-thân rồi, nay không dại nữa ! "

Nếu anh HIẾU đúng giận, tiếp-tục đọc hết bài này, có lẽ anh sẽ thông-cảm cho tôi.

Được lời giáo-huấn quý-báu của ông bạn đồng-nghiệp đán anh rồi mà lâu-lâu quên đi cũng xõ tay ký bậy, y như là... "đồ nở" !

1978 : được thả từ trại Tập-Trung Cải-Tạo Phú-Sơn IV, Thái-Nguyên về nhà ở Thành-Phố Hồ-Chí-Minh, xin đi làm ở một số xây-cất nhỏ ở

xa-lộ Saigon-Biên-Hòa gọi là "số Xây-Dựng Đài Liệt-Sỹ Thủ-Đức" để được yên-thân khỏi bị đuổi đi "vùng Kinh-Tế Mới". Nào ngờ vì quá trình "Ngụy Công-Chánh" có hanger nên bị Đảng chiêu-cô mốc lên lâm viện Thiết-Kế thuộc Sở Xây-Dựng Thành-Phố HCM, trụ-sở đặt tại Tổng-Cuộc Gia-Cử Nguy. Đang ngày ngày ôm cái Đài Liệt-Sỹ cao 45m về lui về tři, tính đi tính lại cho qua ngày thi một hôm chàng Cán-Bộ VC trưởng-phòng đến chỉ-thị: "Anh thử nghiên-cứu lắp-ghép Đài Liệt-Sỹ xem sao ?"

- Tôi chưa hề làm qua lắp-ghép (tiên-chê, precast) nên không biết !

Cha CB chảng nói gì đi vào văn-phòng lấy ra một quyển Tập-San của Nghiệp-Đoàn Thầu-Khoán Nguy đưa tôi bài t韑 do tôi ký tên : "Đi đến một phuong-thuc tiên-chê trong việc xây-cát nh -c " và ph n m t c u:

"V y m  anh nói là chưa làm lắp-ghép !"

Tôi vội-vàng giải-thích l a viết t a t n l a n o ... "d c" đ u phải l m th t. V y l i t i viết cho Chef tôi k , Chef tôi không k  giao l i cho tôi k  !

Việc n y không phải tôi x o, m a c  thất. Nghiệp-Đo n th u-kho n xin T n-Trưởng Giao-Thông Công-Chánh L.T.Sieu d e bài t a Tập-San v  Ti n-Ch , chef b n việc nhất t i viết. Viết xong trình l n thi chef b o: "Th i toa d i viết thi toa k  lu n d i !"... v a cuối ha-h  ! Chef c  bi t đ u r ng 10 n m sau em phải giải-thích ch u k  n y với VC nh  ?!

Tôi d i tin-tưởng vào Đ -Nh t Cộng-Hoa, l m việc h t m nh d c c ng l u l ng t n c ng b i lung-lay. Qua đ n Đ -Nh t Cộng-Hoa thấy nhi u việc l ng-n h ng chu ng tai g i m t t i d i g n can niềm tin. Nh ng h i đ o thấy Mỹ tu n nh n, v t, tài-l c vào xây-c t d ng-s  cho ta, t i d i c o-g ng gi u lai niềm tin v i ti n-d o s ng-l ng c u  quốc-gia, cho l a c c việc l ng-n h ng ch i l a g ai-do n t m-th i. Nh ng r i Mỹ c ng b , VC d n ! Sau 3 n m bi đ y- i một cách vào-t ch-s , v i lai Saigon thi thấy c m t c i x -h i t ng-không. Ngoài việc tuy n-truyen ph ch-l i, c  gi` d e b m-v u hy-vọng cho t ng-l i d u! Nh n m t h m b i k u d i nghe các ch y n-gia c u  ch -d  m i nói v i ..."l m x -ph ng v i ... d t s t" (c c AH d ng c bi t i nói th t đ y!) t nh-c  t i ng i g n c  AH TR N-NGOC-OANH c ng

và mỗi "cải-tạo cao-cấp" về. Đến khi nghe thuyết-trình, có lẽ chi không nói nên AH Oanh thích cùi-chó tôi nói nhỏ: "Minh cũng kỹ-thuật-gia như ai sao để các thùng rỗng này kêu quá vây ?" Tôi vội-vàng bảo AH nên yên-lặng: "Rõng mà có AK muôn nói gì không được !"

Nhìn lại chặng đường dài tranh-dấu và hy-sinh quá mức của nhân-dân ta, nước VN ta đã được những gì ? Các nước thuộc-địa cũ của Pháp nhỉ là Algérie, Maroc, Tunisie ... đã được độc-lập thông-nhất bao nhiêu năm trước ta. Các nước bị chia đôi nhau ra; Đức, Cao-ly, Trung-hoa, phe quốc-gia càng lâu càng mạnh; Đông và Tây-đức đã có cd-hội thông-nhất, Nam-Hàn lớn mạnh, Đài-Loan tuy xem như vĩnh-viễn tách rời khỏi Lục-Địa nhưng vẫn vô-cùng khoẻ-mạnh ! Còn Việt nam ta ? Miền Nam đã bị tiêu-diệt một cách nhục-nhã, các người trách-nhiệm hoặc bỏ chạy lây thân, hoặc tự-ván truất cái nhục của bài-tưởng, hoặc chịu nhục-nhã đau-hàng để được sống với gia-dinh. Cả nước đã gom về một mồi, "MỘT MỒI HẬN-THÙ, MỘT MỒI ĐAU-THƯƠNG" (trích thơ của Nguyễn-Chí-Thiện). Vào trại học-tập cải-tạo tôi đã phải nhẫn-nại ngồi nghe các thuyết-trình-viên chửi các nhà lãnh-đạo miền-nam thậm-tệ. Nào là "nguyên du-côn ở chờ Đông-Hồ", nào là "bài-tưởng chạy qua lâm bối-phòng cho Pháp cho Mỹ !" trong một bài mệnh-danh là "Đế-Quốc Mỹ và tay-sai". Vậy mà cách đây không lâu đọc báo VN thấy có nhiều người lại định về ve-vấn VC để mong làm một việc gì...??!!

Nhìn qua các thành-quả ấy người thực-thời như chúng ta phải tự hỏi tại sao, lý-do vì đâu mà phe ta và cả phe cộng-lai tê-hai như vậy, chàng nên trò-trông gì chí để cho thế-giới chê-cười. Cái nguyên-nhân đó tôi chưa xác-định được rõ lắm nhưng tôi phải nghĩ là tại chúng ta, tại người VN ta, Bắc cũng như Nam, Quốc-Gia cũng như Cộng-sản, chúng ta phải có một cái cõi-tật gì đó mà ta không biết rõ và ... hết thuộc chúa !

Nhìn qua các sự việc mà tôi đã thấy và kể lại sau đây các AH có thể có một vài ý-niệm về cái cõi-tật đó:

Vào khoảng 1973, nhân đền ăn cơm ở nhà một người bạn tôi được gặp một số người ngoại-quốc mà tôi chưa bao giờ biết. Nói chuyện về VN, phong-tục tập-quán rồi xoay qua chính-trị. Có một người Mỹ (mà sau này tôi mới biết tên là Douglas Pike) nói rằng ông có

nhiều tài-liệu, nghiên-cứu về VN, nêu tôi muốn, kêu giây nói cho Ông ở văn-phòng đđồng Gia-Long Ông sẽ gửi cho mà xem. Tập tài-liệu in rất tốt nhưng tôi nhớ chí văn-vẹn có 3, 4 trang, tựa-de là: "VIETNAMESE, NORTH VIETNAM, VIET CONG.." Tôi xem qua hồi bât-mãnh nên đưa cho một ông bạn đọc rồi quên đòi lại. Bât-mãnh vì trong đó tác-giả cho rằng người VN ta rất mờ-hồ và ý-nghĩa QUỐC-GIA và CỘNG-SẢN chỉ để-y đến quyền-lợi cá-nhân và phe-nhóm. Người VN ở miền Nam không chống-cộng vì không rõ cộng-sản là gì. Trái lại người Trung, Nam, Bắc chống-dối nhau kịch-liết hồn-nhiều. Lúc đầu tôi bât-mãnh vì châm tư-ái của người VN, bị người ngoại-quốc nhận-xét là hối-hột, âu-tri. Nhưng bình-tâm mà xét, đối-chiều với sự-kiện thường thấy tôi không khỏi nghĩ là nhận-xét ấy có phần đúng. Việt Cộng đã thấy như vậy khi tạo ra cái "MẤT TRẬM GIẢI-PHÓNG MIỀN NAM" bù-nhin. Cái tên đã thu được cảm-tinh của một số người cho là chê-đô Ngô-Đinh-Diệm là gia-định trị, dùng người Trung và Bắc cai-tri người Nam. Nhưng ngày 30-4-1975 VC vào Saigon cái cờ MTGPVN "tự-do, trung-lập và giàu-mạnh" và bài ca "Giải-Phóng miền Nam" chỉ có vang-dội một thời-gian rất ngắn rồi bị thu-tiêu ngay nhường cho cờ đỏ sao vàng và bài Tiên-Quân-ca "chè phanh thay uông máu quân-thù". Các chức-sắc bù-nhin như Nguyễn Hữu Thọ, Huỳnh Tân Phát, Nguyễn Thị Bình, Trưởng Nhủ Tăng được xếp lại vì hết xài được nhường chỗ cho số 1 Lê Duẩn gốc Quang-Tri, số 2 Phạm Văn Đồng, gốc Quang-Ngãi, số 3 Trưởng Chinh, gốc Bắc-Kỳ và số 4 Võ Nguyên Giáp cùng quê-huống với Ngô-Đinh-Diệm. Thực-dân đã khai-thác việc kỳ-thi Trung Nam Bắc, Việt-Cộng cũng dung đòn' ấy và VN ta vẫn mặc bấy như thường !

Sau bao-nhiều tháng-trăm, chúng ta đã mệt hết, phải đi ăn nhở ở đâu xu' người, nhưng cái nào cục-bộ, cá-nhân, phe nhóm vẫn còn tồn-tại 100 %. Vừa rồi cầm một tờ báo biếu ở chở Versailles (AH Bui Đức Hợp phiên-âm là VỐC-SAI) đọc một đoạn phỏng vấn Ông Nguyễn Ngọc Huy về lời phê-bình của Ông Phạm Nam Sách cho nhóm Ông Huy gồm nhiều "chát xám" nhưng là "Xám của bùn". Ông Huy sau một hồi châm-biếm lấy điển-tích Liêm-Pha và Lạng-Tuồng-Nhủ đòi chiến-quốc để ngu-y cho là hai ông giống như hai cột-trụ của quốc-gia; Lạng Tuồng Nhủ vì nước mà phải nhìn-nhục Liêm-Pha, Liêm-pha khi hiếu được lòng yêu nước cao cả của LTN liên hàn